

عنوان مقاله:

دیدگاه های معرفت شناختی هجویری در کشف المحجوب درباره ایمان و معرفت

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سید علی قاسم زاده - Associate in Persian Language and Literature, Imam Khomeini International University of Ghazvin, Ghazvin, Iran

اسماعیل گلرخ ماسوله - in Persian Language and Literature, Imam Khomeini International University of Ghazvin, Ghazvin, Iran

خلاصه مقاله:

در این مقاله آراء هجویری درباره ایمان و معرفت و رابطه میان آنها بررسی می شود. اما پیش از آن، انسان و جوانب وجودی او و آنچه نزد هجویری اسباب کسب معرفت محسوب است، مورد بررسی قرار می گیرد. ضمناً از آنجا که به نظر می رسد بین ایمان و معرفت تفاوت وجود دارد و انسان نوعاً برای تحصیل این دو مجهز به اسباب و وسائلی است، لذا، پیش از بررسی دو موضوع معرفت و ایمان و رابطه بین آنها، شناخت این ابزارها در چگونگی کسب معرفت ضروری می نماید. همچنین در این مقاله معلوم می گردد که هجویری به رغم اعتقاد برخی از اندیشمندان و عرفا از قبیل ابن عربی، معرفت را برهانی می داند. لیکن، به نظر او برهان و استدلال سبب معرفت است نه علت آن. بنابراین، الهام که به نظر او مبنایی قطعی برای تشخیص خطا و صواب نیست نمی تواند راه به معرفت ببرد. با این همه، وحدت وجود را، که نزد اغلب متکلمان و اندیشمندان محل مناقشه بوده است، راهبردی به معرفت و ایمان تلقی می نماید. او علاوه بر اینکه آراء نحله های گوناگون را درباره ایمان بیان می کند، م یکوشد نظری معتدل در این باره اظهار نماید.

کلمات کلیدی:

epistemology – faith – Hojviri - Kashf ol Mahjub - knowledge, ایمان- کشف المحجوب- معرفت- معرفت شناسی- هجویری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724769>

